

Ustanovitelj in izdajatelj
Društvo katoliških pedagogov Slovenije in
Družba Jezusova

Svet revije

mag. Ivan Bresciani
mag. Albert Bačar
dr. Viljem Lovše
Jože Mlakar
Marjan Peneš
dr. Andrej Perko
dr. Peter Svetina
Marija Šušteršič
Marija Žabjek

Odgovorni urednik

dr. Silvo Šinkovec

Uredniški odbor

Erika Ašič
dr. Janez Gabrijelčič
dr. Dejan Hozjan
dr. Jana Kalin
dr. Vanja Kiswarday
mag. Marijana Kolenko
dr. Nives Ličen
prof. Bernarda Mal
dr. Anton Meden

Naslov uredništva

Vzgoja, Rožna ulica 2,
1000 Ljubljana
01/43-83-983
revija.vzgoja@gmail.com
silvo.sinkovec@rc.ki.si
http://www.revija-vzgoja.si

ID za DDV

SI64231160

Transakcijski račun

SI56 6100 0000 9750 496
odprt pri Delavski hranilnici d.d.

Oblikovanje in prelom

Tiskarna Oman, Kranj

Tisk

Belin

Lektoriranje

Barbara Rodošek

Revija *Vzgoja* izhaja štirikrat letno. Cena
izvoda v letu 2020 je 5,80 €. Naročnina
za naročnike v Sloveniji je 23 € (tujina 36 €).

DDV in poštnina sta všteta v ceno.

Odповed naročnine sprejemamo samo
pisno za naslednje obračunsko obdobje.
Navodila za pisanje prispevkov lahko dobite
na uredništvu ali na spletni strani.

Prispevkov ne honoriramo.

Če naročniki svojega izvoda ne prejmete na
dom, prosimo, da nas o tem obvestite.

Natisnjenih 1450 izvodov.

ISSN: 1580-0482

Revijo sofinancira Javna agencija
za raziskovalno dejavnost RS.

Molitev

■ **Silvo Šinkovec**, D. J., dr. ped. znanosti, psiholog, defektolog in teolog, je predavatelj, terapevt, voditelj več seminarjev, šol za starše in duhovnih vaj, urednik revije *Vzgoja*, duhovni asistent DKPS in direktor *Inštituta Franca Pedička*.

Ujeti smo v drugi val pandemije. Negotovost se nadaljuje. Smo na koncu, na sredini ali šele na začetku? Ugibamo. Kujemo razlage in išče-mo rešitve.

Za nekatere je ta čas le nadloga, ki nas je iztirila iz utečenega ritma, in si želijo, da se vse vrne v stare tire. In kričijo: »Pustite nas pri miru, kakšni ukrepi! Vse je izmišljeno.« Kdor pa je zaradi zamrznitve življenja izgubil službo ali celo podjetje, išče način, kako sedaj živeti, kako plačevati položnice in kredite. Marsikdo čuti posledice na finančnem področju. Nekateri bolniki pripovedujejo o hudih bolečinah, vročini, nemoči, izčrpanosti. In brezvoljnosti, ujetosti v osamo, ločenosti od vseh. Tiho vstopata brezvoljnost in obup. Pri nekaterih bolnikih bolezen kar traja in traja, ne morejo se pobrati. Ti bolniki in njihovi svojci čutijo težo okužbe. Ti se ne prerekajo zaradi smiselnosti ukrepov, ampak si želijo bolj doslednega spoštovanja le-teh.

Več kot tisoč ljudi je umrlo. V karanteni pokojni odhajajo s skromnim spremstvom, svojci in prijatelji jih ne morejo ne pokropiti ne priti na pogreb. Od najdražjih se ne morejo posloviti, kar povzroča dodatno bolečino in žalost. Dostojno se posloviti od pokojnega je osnovna človeška potreba. Korona jim je vzela tudi to.

Ta čas doživljamo različno. Kaj nam sporoča? Česa smo se naučili? Sedaj je pravi trenutek, da poiščemo Cankarjevo črtico *Skrita kamrica*. Predstavljam si, da je človek, ki se ga je virus močno dotaknil, vstopil v svojo skrito kamrico. Cankar je proti koncu I. svetovne vojne zapisal: »V teh zadnjih dneh, ki so tako tesnobni in žalostni, da najglasnejši človek išče, kam bi se zatekel, sem srečal takih osvobojenih obrazov zmerom več. Ker vsakdo ima v hiši svojega življenja posebno kamrico, v katero stopi ob urah trpljenja in iz katere se povrne potolažen, očiščen in utrjen. Zmerom več jih je, ki se vračajo; resen je smehljaj njih usten, globok, zamišljen in trd je pogled njih oči, hoja njih nog je umerjena in ravna, ker noga vé, odkod in kam.« Nismo v tako hudem času, kakršen je bil čas I. svetovne vojne, je pa

tudi ta trenutek primeren, da vstopimo v svojo kamrico in obnovimo »vero vase in vero v dobroto bližnjega.«

V prvem valu pandemije sem se naučil, kako preko Facebooka lahko prenašam sveto mašo in molitev. Vsak večer. Nenačrtovano je nastajala nevidna molitvena skupina. Vsak večer so se ljudje pridružili preprostemu dejanju, molitvi. Pisali so, vščekali, sporočali, da jim to veliko pomeni. Z vseh koncev Slovenije, pa tudi iz Nemčije, Združenih držav, Argentine, Afrike ... V skupnosti je lažje moliti, bolj predano in bolj zbrano. Lažje je vztrajati.

Tudi v drugem valu sem uvedel molitev. Zberemo se vsako jutro in vsak večer. Na daljavo. Na Facebooku molimo za mir v svetu, za bolne, okužene in vse, ki so v nevarnosti pred okužbo. Za ljudi, ki se trudijo, da bi zavezili pandemijo in njene posledice. Za zdravstveno osebje. Za šole.

Kaj je molitev? Vse religije jo priporočajo. Načini molitve so različni, bistvo vseh pa je isto: preko molitve se človek poveže z Nekom, ki je večji. Mnoge sodobne metode zdravljenja slonijo na volji: »Reci ne. Postavi mejo. Teci, beri, počivaj, delaj vaje. Imej se rad. Vse sam, iz svoje moči.« Ta navodila slonijo na moči volje. Kdor je dovolj močan, bo zmagal. Nosi masko. Uporabljal razkužilo. Drži se varnostne razdalje. Te zapovedi slonijo na prepričanju, da z doslednim vedenjem lahko dosežemo zaželeni učinek. To je potrebno, ni pa dovolj. Okužbe gredo po svoje. Srečujemo se na duhovni ravni. Ne obstajata samo telo in virus ali samo duševnost in strah. Je tudi duh. Vera uči, da je duhovna moč, ki uničuje, in duhovna moč, ki oživilja. Molitev nas poveže z virom življenja. Tako v našo notranjost priteka nova energija. Kristjani ji rečemo milost.

Vsak dan molimo. Dan za dnem s svetimi besedami kličemo k Bogu. Verjamemo v moč molitve. Kjer je svetost, se zlo umika. In sredi tragičnih novic poslušamo tudi čudovite zgodbe o čudežni moči Duha. ◀